

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ProRail NV

Motpart: Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hof van Cassatie van België — Tolkningen av artiklarna 1 och 17 i rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 174, s. 1) och av artikel 33.1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, s. 1) — Direkt bevisupptagning av den ansökande domstolen — Förordnande av en expert som av domstolen i en medlemsstat ges ett uppdrag som till viss del ska utföras i den medlemsstat där nämnda domstol är belägen och till viss del i en annan medlemsstat — Huruvida den metod som föreskrivs i artikel 17 i förordning nr 1206/2001 måste användas

Domslut

Artiklarna 1.1 b och 17 i rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ska tolkas så, att en domstol i en medlemsstat som önskar att bevisupptagning som anförtrots en expert genomförs i en annan medlemsstat, inte nödvändigtvis är skyldig att använda den metod för bevisupptagning som föreskrivs i dessa bestämmelser för att kunna förordna om sådan bevisupptagning.

(¹) EUT C 269, 10.09.2011.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 26 februari 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Constitucional Madrid — Spanien) — brottmål mot Stefano Melloni

(Mål C-399/11) (¹)

(Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Europeisk arresteringsorder — Överlämnande mellan medlemsstaterna — Beslut när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen — Verkställighet av ett straff som har beslutats genom utevarodom — Möjlighet till förnyad prövning av domen)

(2013/C 114/16)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Constitucional Madrid

Parter i målet vid den nationella domstolen

Brottmål mot: Stefano Melloni

Övrig part: Ministerio Fiscal

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal Constitucional Madrid — Tolkning av artikel 4a.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EUT L 190, s. 1), i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009 om ändring av rambesluten 2002/584/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF och 2008/947/RIF och om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen (EUT L 81, s. 24) och av artiklarna 47, 48 och 53 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Beslut när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen — Verkställighet av ett straff som har beslutats genom utevarodom — Möjlighet till förnyad prövning av domen

Domslut

1. Artikel 4a.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas så, att den innebär hinder för att den verkställande rättsliga myndigheten, i sådana situationer som anges i nämnda bestämmelse, förenar verkställigheten av en europeisk arresteringsorder, utfärdad i syfte att verkställa ett straff, med ett villkor om att utevarodomen måste kunna bli föremål för förnyad prövning i den utfärdande medlemsstaten.
2. Artikel 4a.1 i rambeslut 2002/584, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299, är förenlig med de krav som följer av artiklarna 47 och 48.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
3. Artikel 53 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att den inte tillåter att en medlemsstat, i syfte att förhindra en kränkning av den rätt till en rättvis rättegång och den rätt till försvar som skyddas i medlemsstatens grundlag, förenar överlämnandet av en person som har dömts i sin utevaro med ett villkor om att domen i fråga måste kunna bli föremål för förnyad prövning i den utfärdande medlemsstaten.

(¹) EUT C 290, 1.10.2011.